

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/305- /2010. RP.

Előadó: dr. Oletics Zsolt r. alezredes

Telefon: 06 (1) 443-5674

Tárgy: alapvető jogot sértő

rendőri intézkedés

elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 438/2010. (X. 6.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panasznak a 2009. őszi rendőri intézkedésre vonatkozó részét

érdemi vizsgálat nélkül elutasítom

a panasznak a diszkriminatív intézkedés, a jogorvoslati jogról szóló tájékoztatás elmaradása és rendőr azonosítási kötelezettségének elmaradása miatt a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tekintetében

helyt adok,

minden más tekintetben a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

A panaszos a vele szemben 2009 őszén, majd azt követően 2010. február 3-án közúti közlekedése során foganatosított rendőri intézkedések (rendőri fellépés módja és az intézkedő rendőr hangneme) miatt 2010. február 4-én a Rendőrkapitányságon személyesen tette meg panaszát és kérte, hogy azt a Panasztestület vizsgálata alapján az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A panaszos előadta, hogy 2009 őszén Gy. irányából Sz. felé közlekedett, amikor egy telefonhívás végett félreállt az út szélére. A panaszos 10 éves gyermeke mindeközben a hátsó gyermekülésben bekötve ült. A panaszostól kb. 300 m-re levő rendőrök az intézkedésük befejezése után a padkán a személyautója elé álltak és az intézkedő rendőr kérte a papírjait. Ezután a rendőrautóba visszaülve kb. fél órán keresztül írt valamit. Miután ezt befejezte, azt kérdezte, elismeri-e a panaszos a bűncselekményt (ezt a szót használta). A panaszos megkérdezte, hogy milyen bűncselekményről van szó, mire az intézkedő rendőr úgy felelt, hogy a válasz után mindent megtud a panaszos. Később az intézkedő rendőr elmondta, hogy szemtanúk szerint a panaszos átadta gyermekének az autót vezetni, majd az út szélére leállva cserélték vissza a helyet. Ez tőlük minimum 300 méterre történt.

Ezt követően a panaszos gyermekének papírjait akarta elkérni az intézkedő rendőr, de a panaszos arról tájékoztatta, hogy gyermeke 10 éves, ezért korából kifolyólag nem rendelkezik semmilyen papírral, anyakönyvi kivonat pedig nem volt nála. Majd az intézkedő rendőr járőr társa igazolta, hogy a fentiek nem történtek meg, a szemtanúk által előadottak nem lehetségesek. Ekkor a panaszos az intézkedő rendőrrel – mivel ismerték egymást – beszélgetni kezdett. Ez alatt a rendőr kitépte a lapot a noteszából és trágár szavakat kezdett használni, majd közölte a panaszossal, hogy „úgyis találkozunk mi még”, és visszaült a rendőrautóba. A panaszos kifogásolta, hogy az intézkedés során gyermekével erélyesen beszélt a rendőr, magázta a 10 éves gyermeket, és azt mondta neki, hogy „fogja be a száját, senki nem kérdezte”.

A panaszos beadványa második felében előadta, hogy 2010. február 3-án 19.30 óra körüli időben T belterületén – T irányából T felé –, a benzinkút környékén haladt. A visszapillantó tükörbe nézve – kb. másfél kilométerre mögötte – egy villogó kék fényt látott. Arra gondolt, hogy mentőautó közeledik, ezért lelassította gépjárművét és indexelve lehúzódt az út szélére, biztosítva az akadálytalan továbbhaladás lehetőségét. Ahogy lelassított, észrevette, hogy a gépjármű néhányszor reflektorral rávillant, ezért a panaszos megállt autójával. A korábbi alkalommal is intézkedő rendőr szállt ki a rendőrségi gépjárműből, odament a panaszoshoz és azt mondta, hogy „jó estét kívánok, ismét találkozunk”. Elkérte a panaszos iratait, megnézte őket, majd közölte, hogy „20000 Ft helyszíni bírság, valamint 4 pontos bírság lesz, záróvonal átlépéséért vagy feljelentést tesz, de az 30 000 Ft-tól indul”. A rendőr megkérdezte a panaszostól, hogy melyiket választja. A panaszos erre megkérdezte, hogy miért kapja a bírságot, hol és mit követett el. A rendőr elmondta, hogy a T-i benzinkútnál kanyarodott ki a szolgálati gépjárművel, amikor észlelte, hogy T-ről kifelé haladva a panaszos egy gépjárművet a záróvonal átlépésével megelőz. A panaszos biztosan emlékezett rá, hogy nem lépte át a záróvonalat, valamint nem előzött meg egyetlen gépjárművet sem addig, mivel az úton haladva előtte egy Lada Samara típusú gépkocsi haladt, mely során a panaszost és az előtte haladó gépjárművet csak egy sötét színű 5-ös BMW kombi előzte meg. A Lada Samarát csak a záróvonal végét követően előzte meg.

Ekkor még egyszer megkérdezte a rendőr a panaszostól, hogy elfogadja-e a helyszíni bírságot, mire ő visszakérdezett, hogy van-e más lehetősége. Erre úgy reagált a rendőr: „mi van, ilyenkor nem tudod a választ? Csak akkor jössz, köszönsz, ha kell valami?”. Eközben a másik intézkedő rendőr többször nyugtatta társát.

A panaszos ezt követően elfogadta a helyszíni bírságot, mivel véleménye szerint biztosan nem lehet igaza két rendőrrel szemben. A panaszos belenyúlt a zsebébe, hogy

kivegye az összeget, közben az idegi állapota miatt káromkodni kezdett, és kivett egy 10 000 Ft-os és két 5 000 Ft-os bankjegyet, mivel nem tudta, hogy a bírságot hogyan kell kifizetni. Erre a rendőr nő idegesen, flegmán megkérdezte a panaszost, hogy befejezte-e, majdnem hogy a kezébe vágta a papírjait, azután beült a rendőrségi gépjárműbe. A panaszos még kb. egy percet várt járó motorral, mivel nem tudta, hogy mi fog történni. A rendőr nő ugyanis nem tájékoztatta a panaszost az intézkedés eredményéről. A panaszos ezt követően kiszállt a gépkocsijából és odament a rendőrautóhoz, hogy megérdeklődjön, hogy mi fog történni, esetleg kap-e csekket. A rendőr nő lekezelő hangon közölte vele, hogy „ő úgy döntött, hogy mégis feljelenti, mert az így jobb”. Ezután a panaszos visszaült gépkocsijába és elindult haza. A panaszos szerint a rendőr nő személyes alapon intézkedett vele szemben. A panaszos úgy érzi, hogy ha a rendőr nő nem talál az okmányaiban problémát, akkor valamilyen egyéb okot keres arra, hogy megbüntesse. Ezt indokolatlannak és kötekedő magatartásnak véli. A panaszos elmondta továbbá, hogy a 2010. február 3-ai intézkedés végén sem közölte a rendőr nő a panaszossal, hogy milyen szankciót fog alkalmazni, neki kellett odamenni és megkérdezni azt. Mindezekon túlmenően a panaszos kifogásolta az intézkedések során tapasztalt, a rendőr nő által tanúsított arrogáns és lekezelő magatartását. A 2009. őszi intézkedés során csak a panaszos gyermeke volt jelen a gépkocsiban, a 2010. február 3-ai rendőri intézkedést végig látta és hallotta az élettársa, valamint gyermeke is.

A panaszos beadványának 2010. február 26-án kelt kiegészítése a Panasztestület kérdéseire válaszolva az alábbi többlet információt tartalmazza. Az intézkedő rendőrök az intézkedés során nem azonosították magukat. Az intézkedés célját oly módon közölték vele, hogy a befizetendő összeget jelölték meg, majd a panaszos kérdésre – azaz, hogy mit követett el – egy újabb kérdéssel reagáltak. A panaszos nyomtatványt nem kapott, és az intézkedés végeredményéről is csak azt követően kapott tájékoztatást, hogy a panaszos a rendőrségi gépjárműhöz ment és rákérdezett arra. A panaszos mindkét eset kapcsán közölte az intézkedő rendőr nővel, hogy panasszal fog élni. 2009 őszén erre azt mondta a rendőr nő: „tegyen amit akar, úgy sincs esélye ellenem”. 2010. február 3-án pedig gúnyosan és arrogáns hangon közölte, hogy „nyugodtan”, azzal úgy sem ér el semmit a panaszos. A jogorvoslati jogról nem tájékoztatták a panaszost, mivel előre leszögezte a rendőr nő, hogy vele szemben nincsen esélye, úgysem tudná bizonyítani a történeteket.

A panaszos előadta továbbá, hogy 2010. február 3-án arrogáns hangon, többször számon kérte őt a rendőr nő: „mi volt a probléma, miért nem tetszett a tavaly őszi intézkedése és hogy merjük kifejezni nem tetszésünket”. A tavaly őszi intézkedés óta melleleg a panaszos gyermeke retteg az egyenruhától, szorongó és visszahúzódó lett.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok alapján az alábbi tényeszerű megállapítások tehetők.

A Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele tartalmazza a panaszossal szemben 2010. február 3-án intézkedő rendőrök adatait (név, szolgálati hely, beosztás, jelvéyszám szerint). Az intézkedő rendőr a helyszínen közölte a panaszossal, hogy gépjárművével a záróvonalon és a forgalom elől elzárt területen előzésbe kezdett, ezért vele szemben helyszíni bírságot fog kiszabni. A panaszos kifogásolta a szabálysértés elkövetésének tényét és a bírság összegét, ezért az intézkedő rendőr közölte, hogy akkor szabálysértési feljelentés kezdeményezésére fog sor kerülni. A panaszossal szemben az intézkedő rendőrök szabálysértési feljelentést tettek, amelynek tényét a helyszínen közölték vele.

A Rendőrkapitányság Kistérségi Rendőrállomás jelentése szerint a panaszolt időpontban szolgálatot teljesítő rendőrök a Gy-i úton található benzinkútról balra akartak a Fő út irányába kikanyarodni, amikor jobbra nézve azt észlelték, hogy egy gépjármű a záróvonalon és a járműforgalom előtt elzárt területen előz. A panaszos gépjárművét ezért közúti közlekedési ellenőrzés alá vonták az elkövetett szabálysértés miatt. Az intézkedő rendőr megállítást követően a napszaknak megfelelően, udvariasan köszönve megszólította a gépjármű vezetőjét, és megkérdezte tőle „tudja-e, miért lett megállítva”, amire ő úgy felelt, „nem, biztosan megint a fiam vezetett, azért”. Ezt követően közölte vele a szabálysértés tényét, helyét, majd azt, hogy ezt helyszíni bírsággal kívánja szankcionálni, melynek összege 20 000 Ft. A panaszos úgy reagált, hogy ő biztosan „utazik rá”, azért akarja megbírságotolni. A panaszos kifogásolta a bírság összegét, majd a szabálysértés elkövetéséről úgy nyilatkozott, hogy „nem is emlékszik egyáltalán arra, hogy előzött-e, továbbá arra sem emlékszik, hogy gépjármű haladt-e előtte”. A panaszos felhívta az intézkedő rendőr figyelmét arra, hogy beszélgetésüket telefonnal rögzíti, mire a rendőr azt válaszolta neki, hogy az nem szabályos, és tájékoztatta arról, hogy abban az esetben is szabálysértési eljárást kezdeményez vele szemben, ha nem ismeri el a szabálysértés tényét. Erre a panaszos megkérdezte, hogy mennyibe fog kerülni, ha feljelenti őt a rendőr. Az intézkedő rendőr azt felelte, hogy pontos összeget nem tud mondani, talán 30 000 és 100 000 Ft között lesz. A panaszos pénzt vett ki a zsebéből, hogy kifizesse a bírságot. Erre az intézkedő rendőr felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy évek óta csekken történik a befizetés. Közben a panaszos trágár szavakkal egészítette ki mondandóját. Az intézkedés végén a „vizontlátásra” elköszönéssel ült vissza a két rendőr a rendőrségi gépjárműbe. A jelentés tartalmazza, hogy a panaszos „össze-vissza beszélt”, az intézkedő rendőr nem igazán tudta „követni” azt. Mondandóját arrogáns, lekezelő és flegma hangnemben adta elő, majd az intézkedés végén, amikor a rendőrök már visszaültek a gépjárműbe, a panaszos odament és megkérdezte, hogy „most akkor fel van-e jelentve”. A rendőrnő azt válaszolta „igen”, holott azt már elmondta neki. A panaszos, ahogy visszaindult a gépjárműve felé még trágár szavakkal illette a rendőrnőt. A szabálysértési ügyben készült feljelentés a történeteket a többi rendőrségi irattal egyezően tartalmazza. A feljelentés megtételére a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 18. §-a (1) bekezdése c) és k) pontja alapján került sor.

A panaszos indítványozta élettársának tanúkénti meghallgatását. A hatóság az indítványnak eleget tett. A meghallgatás során a tanú a panaszban foglaltakhoz képest az alábbi többlet információval szolgált. A panaszos a trágár szavakat nem a rendőrnőhöz intézte, csak a kifizetendő összegre.

A hatóság tanúként hallgatta meg a rendőrnő járőrtársát is. A rendőr a jelentéshez képest az alábbi többletinformációval szolgált. Elmondása szerint mindketten határozottan látták, hogy a panaszos járművével követték el a szabálytalan előzést, ezért indultak utána. A rendőr elmondta, hogy társa soha nem tett olyan kijelentést, hogy a panaszossal haragban állna.

A meghallgatások alkalmával a panaszos jelen volt, és nyilatkozatokat tett. Nyilatkozataiban az alábbi többletinformációval szolgált. Véleménye szerint a rendőrnőnek, aki „vadászik rá, nem jó a híre a környékben”.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A panaszos 2010. február 03-án T. belterületén a benzinkút előtti útszakaszon közlekedett amikor a benzinkúton szolgálati feladatukat ellátó rendőrök azt észlelték, hogy a panaszos által vezetett gépjárművel a záróvonal átlépésével előzést hajtanak végre. A rendőrök a jármű után indultak, majd néhány száz méter után megállították és a jármű vezetőjét – a panaszost – intézkedés alá vonták. Ennek során az intézkedő rendőr a napszaknak megfelelően köszönt, és – nevének jelvéyszámának közlése nélkül – megkérdezte a panaszost, hogy tudja-e, hogy miért állították meg? Miután a panaszos nemleges felelt, közölték, hogy az intézkedés oka a szabálytalan előzés. Ezután helyszíni bírság kiszabása mellett döntött a rendőr, melynek tényét és az összeget – húszezer forint – közölte a panaszossal. Ekkor a panaszos megkérdezte, hogy mennyibe kerül, ha feljelentik. A rendőr elmondta, hogy pontosan nem lehet megmondani, de 30000 és 100000 forint közötti bírságra számíthat. Ekkor a panaszos – a pénzre vonatkoztatott trágár kifejezések kíséretében – a zsebéből elővett húszezer forintot egy tízezres és két ötezres címletben, és azt át kívánta adni a rendőrnek. A rendőr erre közölte a panaszossal, hogy a helyszíni bírságot csekken kell megfizetni a hatályos szabályok szerint, majd a rendőr különösebb indoklás nélkül közölte a panaszossal, hogy feljelenti, majd elkészönve társával a szolgálati járműbe ült. Ekkor a panaszos – nem lévén biztos abban, hogy a vele szemben fogantatosított intézkedésnek mi az eredménye – kiszállt a gépjárművéből, odament a rendőrökhöz és megkérdezte, hogy mi lett az intézkedés vége, fel lesz-e jelentve, vagy „csekket kap”-e. Ekkor a rendőrök ismét elmondták neki, hogy szabálysértési feljelentést tesznek ellene. Az intézkedés során sem a rendőrök, sem a panaszosok nem használtak a becsület csorbítására alkalmas, vagy trágár kifejezést egymásra vonatkoztatva. A panaszossal közölte a rendőr, hogy panasszal élhet, a rendőrnő azonban hozzátette, hogy ezzel nem sokat ér el majd a panaszos.

Az intézkedést jogszerűen kezdték meg a rendőrök az általuk észlelt szabálysértés miatt¹. A rendőr közölte az intézkedés célját, azonban a azonosítási kötelezettség mellőzésével sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A rendőrnő jogszerűen ajánlotta fel a helyszíni bírságot². A panaszos a helyszíni bírság összegéül felajánlott húszezer forintot elővette és át kívánta adni a rendőrnek. Ezután a rendőr azonban már azt közölte, hogy inkább feljelentést tesz a panaszossal szemben. E rendőri magatartás a hatályos jogszabályi rendelkezés alapján jogszerűtlennek minősíthető, mely a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát sértette. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szabályzat) szerint a jogszabályi feltételek fennállása esetén a rendőr az általa észlelt szabálysértés esetén feljelentést tesz, helyszíni bírságot szab ki, vagy figyelmezteti az elkövetőt³. A rendőr számára a Szabályzatban biztosított mérlegelési jogkör

---

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

² A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX: törvény 134. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alapján a szabálysértést meghatározó jogszabályban megállapított esetekben a rendőrség a szabálysértés tetten ért elkövetőjét helyszíni bírsággal sújthatja.

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 44. § (1) bekezdése szerint annak a járműnek a vezetője, aki - a (2) bekezdésben foglaltak kivételével - az elsőbbségre vagy az előzésre vonatkozó szabályokat megszegi, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A R. (3) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés esetében a rendőrség helyszíni bírságot szabhat ki.

³ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 21. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy jogszabály által meghatározott esetekben

a szabálysértés esetére biztosított intézkedések közül történő választásig áll fenn. Amennyiben a rendőr e választás kérdésében dönt, és döntését közli az érintettel, akkor az intézkedés további részében a mérlegelési jogköre a választandó intézkedés kérdésében nem tér vissza. Végre kell hajtania a választott intézkedést az azokra vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően. Jelen esetben a szabálysértésekről szóló törvény és a helyszíni bírságolás részletes szabályairól szóló jogszabály értelmében, amennyiben a helyszíni bírságolás mellett dönt a rendőr, és annak tényét, valamint a helyszíni bírság összegét közli az érintettel – aki ezeket nem vitatja –, akkor a rendőr helyszíni bírságot szab ki. A hivatkozott jogszabályi rendelkezések szerint, a megkezdett helyszíni bírságolás befejezésére és feljelentés megtételére csak a helyszíni bírságolás tényének, illetve összegének vitatása esetén jogosult egyben köteles a rendőr, egyéb szubjektív okból erre nincs mód⁴, ezzel sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá a részrehajlás mentes eljárás követelménye. A panaszos tájékoztatása a panaszjogról szakszerűtlen volt és tisztességtelen, ezzel sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A 2010. február 04-én előterjesztett panasz azon része mely a 2009. év őszén fogantatott rendőri intézkedésre vonatkozik, elkésett⁵.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az állásfoglalásában a rendőr emberi méltóságot sértő szóhasználatával kapcsolatban tett megállapításával és az azokból levont következtetéseivel a határozat III. részében foglaltak alapján nem értek egyet.

---

helyszíni bírságot szab ki. A rendőr figyelmeztetést csak azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

⁴ A helyszíni bírságolás részletes szabályairól szóló 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdései alapján ha a jogszabály helyszíni bírság kiszabását lehetővé teszi és a hatóság tagja a helyszíni bírság kiszabása mellett dönt, ezt közli az elkövetővel, egyben tájékoztatja a jogkövetkezményekről, valamint a szabálysértéshez rendelt közúti közlekedési előéleti pontról. Ha az elkövető a helyszíni bírságolás tényét, a helyszíni bírság összegét tudomásul veszi, a hatóság tagja helyszíni bírságot szab ki. A helyszíni bírság tudomásulvétele esetén a hatóság tagja tájékoztatja az elkövetőt a helyszíni bírság végrehajtására vonatkozó törvényi rendelkezésekről [Sztv. 135. § (4) bekezdés]. Ha az elkövető a helyszíni bírságolás tényét nem veszi tudomásul vagy a helyszíni bírság összegét vitatja, a hatóság tagja a helyszíni bírságolást befejezi és közli az elkövetővel, hogy feljelentést tesz.

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 30. § *d*) 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) és (2) bekezdései, 93. § (1) bekezdése, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX: törvény 134. § (1) bekezdése és (2) bekezdés *a*) pontja;
- Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 44. § -a;
- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 21. § (1) bekezdése;
- A helyszíni bírságolás részletes szabályairól szóló 10/2000. (II. 23.) BM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdései.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2010. december „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**